

ROCK

Journalist Bart Steenhaut
opent muzikale B&B

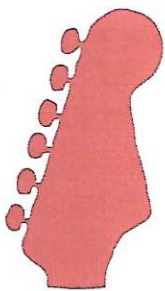
“Het is niet echt een bed & breakfast, want we wonen er zelf niet, wel hier recht tegenover. Noem het maar guesthouse”, zegt Bart Steenhaut (45). Hij is een van Vlaanderens bekendste rockjournalisten en dat spat in zijn nieuwe guesthouse van alle muren en uit alle vijf de originele, muzikale kamers. Ontdek samen met Citta Antwerpens eerste Rock Guesthouse.

Rock in the guesthouse

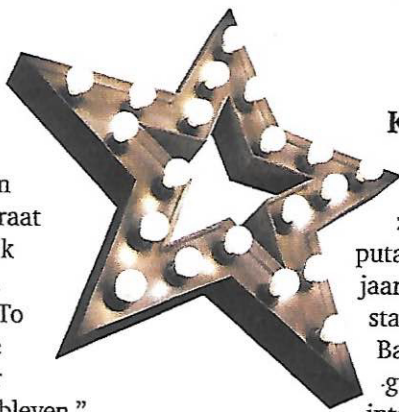
Tekst: Rudy Collier
Foto's: Jan Van der Perre

Lapsier

Rock Lobster is de naam van de groep, correctie: van het guesthouse. Het helpt meteen om het adres te onthouden: Kreeftstraat in het hippe Zurenborg. "Eigenlijk was het een werktitel, maar toen Patti Smith een plaat signeerde 'To Bart & The Rock Lobster: Believe or Explode' konden we niet meer terug, vonden we. De naam is gebleven."

Een betere locatie is nauwelijks denkbaar voor wat Bart Steenhaut (45) en zijn levenspartner Eva Berghmans (41) in hun hoofd hadden, een B&B die de liefde voor rockmuziek niet onder stoelen of banken steekt. Rock is in the house. Dat is meteen voelbaar bij het betreden van de hal: gesig-neerde foto's van rocksterren als U2 en van be-faamde rockfotografen zoals Anton Corbijn en Alex Vanhee, als warme welkomstgroet. De voor-kamer die straks dienstdoet als ontbijtruimte, is meteen ook een trip door de Memory Lane van Bart, al zo'n vijftig jaar met hart en ziel rockjournalist. Eigenlijk is het hele guesthouse zo'n reis. Honderden interviews met alle muzikale groten van deze aarde deed hij. Aan de muren van de ontbijtkamer megagrote rockfoto's van super-fotografen Anton Corbijn en Kevin Westenberg, en een opvallende rij cd- hoesjes, allemaal persoon-lijk gehandtekend door de artiesten zelf. Ideaal om bij de eerste ochtendlijke kop koffie te bewon-deren: van Simply Red, over Led Zeppelin, Adele, David Bowie, Joe Cocker, Amy Winehouse, Santa-na, Florence & The Machine, Elbow, Portishead... Het is maar een kleine greep. Eva Berghmans: "We zullen die hoesjes geregeld wisselen, er is zo een hele collectie. Bart heeft ze allemaal geïnter-viewd, ja, velen zelfs meer dan één keer."

Kleine concertzaal

De ontbijtkamer mag dan nog niet door B&B-gasten gedoopt zijn, ze heeft wel al een stevige re-putatie. Ze fungeerde de voorbije twee jaar als de kleinste concertzaal van de stad. Wie slaagt erin om Tom Helsen, Bart Peeters, Stef Kamil Carlens, Yev-gueni, Stoomboot, Esmé Bos en zelfs internationale vedetten zoals Fi-

schier-Z en Milow te laten optreden voor een pu-bliek van nauwelijks veertig man? Het zegt veel over de nauwe banden en de reputatie die Steen-haut in de loop der jaren heeft opgebouwd. "Tom Helsen is een vriend, hij heeft hier de spits afgebe-ten. Ik had hem deze ruimte laten zien en hij had zin om hier op te treden. En hop, het hek was van de dam. Raar is dat de muzikanten vaak zenuw-achtiger zijn dan in een grote concertzaal. Zo met hun neus op een klein kennerspubliek staan, vin-den ze best uitdagend. Er kan ook niet gevoefd worden. Daardoor heeft deze ruimte al op voor-hand iets extra meegekregen. Hier hangen nu let-terlijk een pak muzikale vibes. Ik moet toegeven, alle concerten eindigen wel in een café hier op het plein."

De volgende gast in Rock Lobster wordt Elliott Murphy, een overzees talent dat door wereldster-ren als Billy Joel en Bruce Springsteen wordt aan-geprezen. Bart Steenhaut (*lichte grijns*): "Ik moest alleen de complimenten aan zijn adres van die twee op Facebook zetten, meer was niet nodig. Ach, ik ken door de aard van mijn job de mogelijk-heden van de sociale media, dat helpt allemaal. Maar meer dan tien privé-optredens per jaar wil ik hier niet organiseren, het is niet het hoofddoel van dit guesthouse natuurlijk."

De ontbijtruimte deed tot nog toe al geregeld dienst als kleine concertzaal. Hier een optreden van dirk Blanchart.

“Dat ons guesthouse in het teken van muziek zou staan, lag voor de hand. We wilden iets dat ons zou onderscheiden van de rest en waar wij onszelf nog in konden terugvinden”

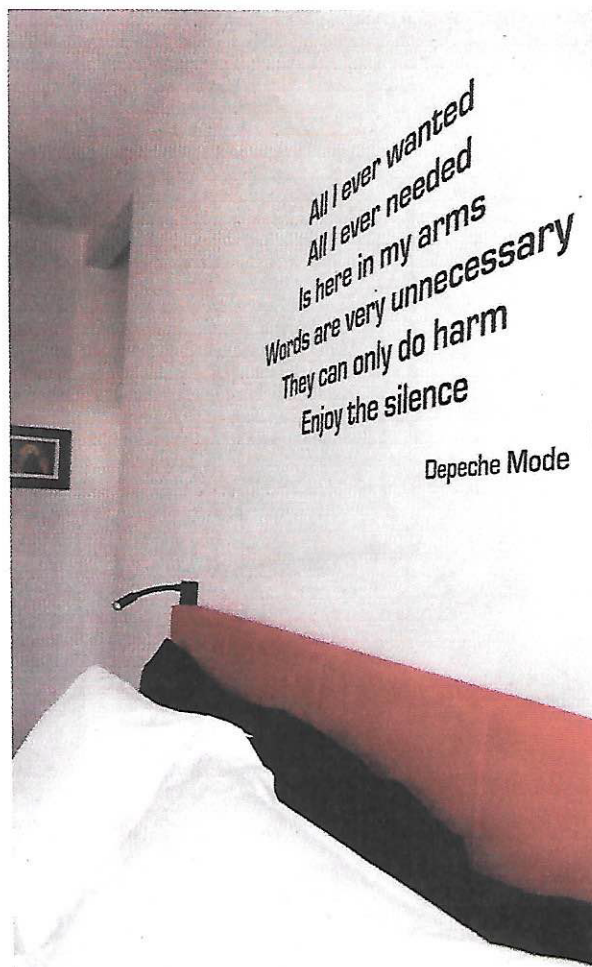
Muzikale kamers

Maar er is grondiger werk verricht dan alleen het uitstellen van memorabilia van een rockjournalist, zo bewijzen de vijf kamers waar het allemaal om draait. Iedere kamer kreeg een muzikaal thema mee en werd daar ook met de nodige passie naar ingericht. Treed binnen in de Blues, Jazz, Glamrock, Electro of Icelandic Room. Op elke venster staat een passende lyric uit een song. Zorgvuldig uitgekozen stoffen en accessoires doen de rest. In de warm aangeklede jazzkamer hangt Toots Thielemans boven het bed, in de Glamrock, goud en zwart, uiteraard David Bowie in zijn jonge gloriejaren, en in de coole Electro Room, wie anders dan Kraftwerk? Bart Steenhaut: “Daar heb ik fantastische herinneringen aan. Die gaven geen interviews.” Behalve? Juist ja. Steenhaut: “Ze komen nu acht keer de Elisabethzaal vullen. Er zullen hier dus binnenkort wel fans opduiken, veronderstel ik. Anders slaap ik er die dagen zelf in.”

Eigen verrassing

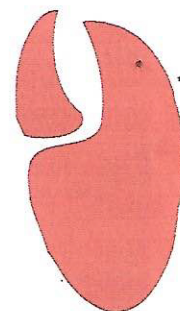
Eva Berghmans: “We kenden elkaar nog niet zo lang, en los van elkaar hadden we hetzelfde idee om iets op te starten. Bart overwoog zelfs even om iets in Zuid-Afrika te beginnen. We hebben samen alle driehonderd afleveringen van *Met Vier in Bed* bekeken, gewoon om alle opmerkingen die in dat programma naar boven kwamen, te kunnen noteren. Daar hebben we allemaal rekening mee gehouden. De kwaliteit van de bedden, een eigen badkamer, gordijnen die goed verduisteren, een eigen Nespresso-koffieapparaat, afzonderlijke badkamers, verzorgingsproducten van het merk Marie-Stella-Maris.” Dat laatste is niet toevallig, want Eva is al sinds jaar en dag coördinator bij Amnesty International: “Dat merk doneert van iedere aankoop aan projecten voor zuiver drinkwater. Ik vond uiteraard dat we met die dingen rekening moesten houden.”

Bart Steenhaut: “Ik heb in mijn beroepsleven ontelbare hotels afgedweild en weet ook waar ik me altijd aan ergerde. Het gebrek aan stopcontacten bijvoorbeeld. Dus heeft elke kamer er hier veertien, zo kan je al een en ander opladen. Uiteraard hebben we in iedere kamer een kleine stereo-

Verwelcoming door Depeche Mode.

A17

Blues is easy to play... but hard to feel

Jimi Hendrix

In elke kamer staat een kleine stereo-installatie met bijbehorende cd's.

In de ontbijtruimte hangt één muur vol met cd-hoesjes, die Bart tijdens zijn interviews door de artiesten liet signeren.

Slapen onder een foto van Toots Thielemans.

Ook de sfeervolle gastenkamer ademt muziek.

Na een drukke dag in de stad op het terras tot rust komen.

Swingend in de douche.

installatie staan met bijbehorende cd's. Het zijn echte moodkamers, tot in de details. Ons uitgangspunt was dat in elke ruimte iets moest gebeuren, dat elke kamer haar eigen verrassing zou hebben."

Zelfportretjes

Zelfs het toilet heeft een eigen spirit, met aan de muur allemaal losjes uit de pols getekende, cartoonachtige 'zelfportretten' van 's werelds grootste artiesten. Bart Steenhaut: "Op het einde van een interview vroeg ik altijd of ze zichzelf wilden tekenen. Ik heb er zo een tweehonderdtal verzameld en die wou ik de bezoekers niet onthouden." De tekeningetjes zijn simpel, grappig, maar allemaal uniek en gesignd. Met Lisa Stansfield en Chris Martin op de bril, een warm gevoel.

De grootste kamer zit in de nok van het huis en ademt de sfeer van Scandinavië, of beter, IJsland. IJslandse musici vormen Steenhauts soft spot. Maar ook het koude eiland zelf doet bij hem de nodige warmte opborrelen. "Misschien is het omdat ik al die jaren altijd tussen opgepakte menigtes en heel veel lawaai heb gestaan. Dan kan je de on-eindige stilte van dat land appreciëren. Die groepen zelf hebben dan weer iets unieks en hebben zich weinig of niet laten beïnvloeden door Angelsaksische of andere voorbeelden." Eva, al even grote fan: "Je kan die landschappen in hun muziek voelen, echt waar. We voelen ons daar zelf heel erg mee verbonden, daarom is het ook de grootste kamer geworden. Die is ingericht om een langer verblijf mogelijk te maken."

Verhuizing

Uniek, dat is wat het duo voor ogen had toen het idee voor een B&B wortel schoot. Bart Steenhaut verhuisde een vijftal jaren geleden van Brussel naar Antwerpen en belandde in Zurenborg. "Die steden zijn niet te vergelijken. Ik heb veel gereisd, maar de grootste cultuurschok was toch mijn verhuizing naar Zurenborg. "Ik heb 24 jaar in Brussel gewoond, ik kende er letterlijk elke steen. Ons laatste adres, tegen de grens met Molenbeek, was de druppel. Ik woonde daar in een straat met een apotheek, en die is in enkele jaren tijd dertien keer overvallen. Nochtans stond er in zes talen op dat je er niet cash kon betalen. Toen even verderop ook nog een opslagplaats vol kalasjnikovs werd ontdekt, en er nadien ook nog iemand in onze straat werd doodgeschoten, had ik het gehad. Ik weet dat ik aan de Dageraadplaats in een bevoorrechte wijk woon, maar dat doet wel deugd. Ik was hier na een concert één

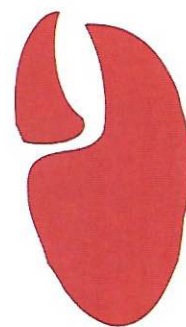
keer op het plein beland en was verkocht. Ik heb altijd gezworen nooit in Antwerpen te willen wonen. Uit onwetendheid, besef ik nu. En toen het huis recht tegenover ons vrijkwam, hebben we geen seconde getwijfeld. Dat ons guesthouse in het teken van muziek zou staan, lag voor de hand. We wilden iets dat ons zou onderscheiden van de rest en waar wij onszelf nog in konden terugvinden. Er is geen enkel guesthouse zoals dit. John Watts van Fischer-Z zei onlangs dat men dit in Engeland een Boutique Hotel zou noemen. Een Boutique Guesthouse, klinkt dat? Of botst het?"

Maniakaal

Bart Steenhaut doet het nu op muzikaal gebied rustiger aan. Het hectische heeft hij afgezworen, na een zware burn-out vorig jaar. "Het moest er eens van komen, na al die adrenalinegedreven jaren van interviews afnemen, stukken schrijven en 's avonds concertzalen afschuimen. De wereld rond, zeven dagen op de zeven. Ik ben altijd gefascineerd geweest door muzikanten, waarom die mensen hun leven die welbepaalde kant hebben opgestuurd, wat ze te vertellen hebben, hoe ze vaak een mengeling zijn van een heel specifiek dna en ego ook. Ik heb elk gesprek opgenomen en bewaard, ik bereidde me telkens heel maniakaal voor, had alles beluisterd, gelezen en gezien van een artiest. Ik heb het allemaal met heel veel overgave en plezier gedaan. Maar op een bepaald moment kom je in een omgeving waar men geen respect meer heeft en dan crash je. Meer dan van het werk zelf. Ik ben nu nog altijd bezig, ja, maar ik ben nu mijn eigen baas. Ik werk nu geregeld voor *Gazet van Antwerpen*, fijn is dat, in mijn eigen stad. Maar ik werk ook, al vijf jaar, aan het ultieme boek met en over Arno. Hij is het typische voorbeeld van hoe iemand niet gelijkt op zijn imago. Dat ondervond ik wel vaker in gesprekken en is fascinerend in een wereld die vaak gebouwd is op imago's." Wie heeft hij in zijn carrière gemist als interviewer? Bart Steenhaut: "Eigenlijk zijn er maar drie artiesten die ik nog graag had gedaan: Kate Bush, Joni Mitchell en Prince. Maar als je hebt samengezeten met The Beatles, de Rolling Stones, David Bowie, Bruce Springsteen en Kraftwerk, dan moet je besluiten: ik ben zo gelukkig." Zo gelukkig als een kreeft. ■

A19

INFO:
Rock Lobster
Guesthouse
Kreeftstraat 10
2018 Antwerpen
0476-56.64.07
www.rocklobster.be

Het theater-
zaaltje van
De Peerdestal:
klein maar
heel knus.
Kleine foto:
Achter deze
poort bevindt
zich in de kelder
het zaaltje van
De Peerdestal.

A26

en idealisme, als tegengewicht voor de lelijke dingen die in de wereld gebeuren. “Maar schrijf dat zo niet op, want dat klinkt zo melig”, zegt Diana. Artiesten en publiek worden verwend. Ze krijgen dekens toegestopt, een nooit afwezig glas wijn aangeboden en een hoop warmte. Diana geeft om te geven en is dankbaar om wat ze krijgt. Als het publiek opgetogen weer naar buiten gaat, nadat ze knie aan knie genoten van een pakkende voorstelling, is haar missie geslaagd.

“Ik ben vereerd en ontroerd dat Tom (*Vanstiphout, red.*) hier vanavond komt spelen. Hij is een klaskak!” opent Diane de avond. “Ik wist al heel lang dat dit een toffe plek is”, spreekt Tom op zijn beurt het publiek toe, “en het is een eer dat ik hier mag spelen.” Er volgt een verwarmende avond waarbij de zanger zijn publiek met verhalen en muziek meeneemt op reis door zijn leven.

In de categorie van de kleine muziektempeltjes ontdekken we op Zurenborg nog het dit jaar geopende Rock Lobster City Lodge, de B&B van muziekjournalist Bart Steenhaut, die twee vliegen in één klap slaat. Dankzij zijn goeie contacten in de muziekwereld kan hij in zijn Rock Lobster kleinschalige huiskamerconcerten organiseren voor telkens veertig liefhebbers. Toppers die er al de revue passeerden: Bart Peeters, Milow, Stef Kamil Carlens, Jasper Steverlinck, maar ook internationale namen als Fischer-Z, Elliott Murhpy en Howe Gelb van Giant Sand. Voor Steenhaut is net het intieme karakter de grootste troef. “Veel van die artiesten zijn gewend om in veel grotere zalen te staan, dus in eerste instantie schrikken ze als ze merken dat het publiek haast op hun schoot zit. Maar haast iedereen vraagt achteraf om terug te mogen komen. De artiesten drinken na het concert een pint met de fans, gaan op de foto en signeren hun platen. In een rustig, ongedwongen kader.”

Gewelfde kelder

Tot slot belanden we op de Sint-Nicolaasplaats, de fleurige binnentuin in de Lange Nieuwstraat waar Sint-Nicolaas bovenop zijn pilaar troont, omringd door trapgevels uit de veertiende eeuw. Daar, in de kelder onder het Noordteater zit Teater De Peerdestal van Napoleon verstoppt. Al sinds 1997. De naam

verwijst naar de paarden die er ten tijde van Napoleon zouden gestaan hebben. Het was wijlen acteur Frans Van de Velde, bekend van het Echt Antwaarps Theater, die hier de mensen ‘een beetje cultuur in hun voeten wilde draaien’.

Inmiddels trekt Rita Van de Velde, dochter van Frans, hier sinds het overlijden van haar vader de kar. Hier worden geen drama’s gespeeld, maar komische, volkse stukken. Zoals momenteel *Proberen we het nog eens, schat?* van Barry Creyton, vertaald door Ruud De Ridder. “Het is een ode aan mijn vader die hier tot 2012 met hart en ziel gespeeld heeft. Dit was het eerste stuk dat hier werd opgevoerd en meteen tot de oprichting van De Peerdestal leidde.”

Zijn foto staat op de toog, beneden in de kleine, gewelfde kelder. Ronde tafeltjes met rode tafelkleedjes staan op vier rijen tussen de muur en het podium geschikt. Het podium is 8 meter breed en slechts 4 meter diep. “Vroeger kon hier vijftig man zitten maar om wat meer ruimte en lucht te krijgen, beperken we nu tot 46”, vertelt Maria Thijs die hier ook speelt en achter de toog staat.

Rita kijkt naar de foto van haar vader. “Het is niet evident om voort te gaan zonder hem. Soms heb ik barstende hoofdpijn van verdriet als ik moet spelen. Maar eens op de scène is dat allemaal voorbij.” En daarmee is de cirkel rond. Want blijkt dat onze zoektocht ons terug bij Teater Frappant op het Kiel brengt, naar de veertig theaterzetels waarin je je kan laten onderdompelen in een nieuwe wereld. Waar alles kan en alles mag. Waar je lacht en een traantje laat. Want dat is toch wat theater telkens weer doet. ■

Van klein naar groot (aantal zitjes tussen haakjes)

Teater Frappant (40)
Wittestraat 44
2020 Antwerpen
www.frappant.
wittestraat.be

**Rock Lobster
City Lodge(40)**
Kreeftstraat 10
2018 Antwerpen
www.rocklobster.be

**Teater De Peerdestal
van Napoleon (46)**
St.-Nicolaasplaats 3-4
2000 Antwerpen
www.teaterdepeerdestal.be

Seeftheater (49)
Diepestraat 34,
2060 Antwerpen
www.seeftheater.be

Expohuis (49)
Dahliastraat 30
2060 Antwerpen
www.expohuis.be

Theater PEG (52)
Vliegenstraat 32
2060 Antwerpen
www.peg.be